RETTENS KENDELSE (Syvende Afdeling)

23. maj 2011 *

I sag T-226/10,

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Warszawa (Polen), ved advokaterne H. Gruszecka og D. Pawłowska,

sagsøger,

mod

Europa-Kommissionen ved G. Braun og K. Mojzesowicz, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2010) 1234 af 3. marts 2010, der er vedtaget i medfør af artikel 7, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF (EUT L 108, s. 33), og som kræver, at den polske myndighed på området for elektroniske kommunikations- og posttjenester trækker

* Processprog: polsk.

to udkast til foranstaltninger, der er meddelt, vedrørende det nationale engrosmarked for udveksling af IP-datatrafik (IP-transit) (sag PL/2009/1019) og engrosmarkedet for udveksling af IP-peering med Telekomunikacja Polska SA's (TP) netværk (sag PL/2009/1020) tilbage,

har

RETTEN (Syvende Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, A. Dittrich, og dommerne I. Wiszniewska-Białecka og M. Prek (refererende dommer),

justitssekretær: E. Coulon,

afsagt følgende

Kendelse

Faktiske omstændigheder og den administrative procedure

1 Nærværende sag er anlagt den 14. maj 2010 på vegne af Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (præsidenten for kontoret for elektronisk kommunikation, herefter »UKE«) ved Hanna Gruszecka og Dorota Pawłowska.

2 Ved skrivelse af 16. november 2010 fra Domstolens Justitskontor blev sagsøgeren anmodet om at præcisere, om de advokater, som havde underskrevet sagsanlægget på dennes vegne, på tidspunktet for sagens anlæggelse var knyttet til sagsøgeren ved et ansættelsesforhold. Sagens parter blev også bedt om at udtale sig om, hvorvidt søgsmålet opfyldte alle formelle krav omhandlet i artikel 19, stk. 3 og 4, i statutten for Den Europæiske Unions Domstol, artikel 21, stk. 1, i samme statut og artikel 43, stk. 1, første afsnit, i Rettens procesreglement såvel som i Domstolens kendelse af 29. september 2010 EREF mod Kommissionen (forenede sager C-74/10 P og C-75/10 P, ikke trykt i Samling af Afgørelser), hvis de advokater, der har underskrevet sagsanlægget på vegne af sagsøgeren, på det tidspunkt, hvor sagen blev anlagt, var knyttet til sagsøgeren ved et ansættelsesforhold.

3 Sagsøgeren og Europa-Kommissionen har indgivet deres bemærkninger inden for den fastsatte frist.

4 Da sammensætningen af afdelingerne er blevet ændret, er sagen blevet henvist til Syvende Afdeling.

Parternes påstande

5 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Annullation af den anfægtede beslutning.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

6 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse, idet det fastslås, at søgsmålet delvist ikke kan antages til realitetsbehandling og søgsmålet under alle omstændigheder i det hele savner grundlag.

— Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Formaliteten

7 I henhold til artikel 113 i Rettens procesreglement kan Retten til enhver tid af egen drift efter høring af parterne afgøre, om sagen skal afvises, fordi ufravigelige processforudsætninger ikke er opfyldt. Denne afgørelse træffes i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i artikel 114, stk. 3 og 4, i samme reglement.

8 I henhold til procesreglementets artikel 114, stk. 3, forhandles der mundtligt, medmindre Retten bestemmer andet. I denne sag finder Retten, at de oplysninger, der fremgår af sagen, er tilstrækkelige, og at det ikke er nødvendigt at indlede den mundtlige forhandling.

Parternes argumenter

9 I sit svar på Rettens skriftlige spørgsmål har sagsøgeren for det første bekræftet, at selv om søgsmålet ganske vist er anlagt af juridiske rådgivere, som befandt sig i et ansættelsesforhold til UKE, var de ikke desto mindre uafhængige af sagsøgeren. Til støtte for denne påstand har sagsøgeren for det første gjort gældende, at det efter polsk lov er generaldirektøren for UKE og ikke dennes præsident, som har kompetence til at indgå og at fastsætte varighed og opretholdelse af deres ansættelsesforhold. For det andet udgør juridisk rådgivning en kategori af uafhængige stillinger, som er direkte underlagt UKE's generaldirektør. For det tredje har en juridisk rådgiver, som udøver sit erhverv inden for rammerne af et ansættelsesforhold, i henhold til lovgivningen om juridisk rådgivning en uafhængig stilling, som er direkte underlagt lederen af den organisatoriske enhed. Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at faglig uafhængighed er et af de grundlæggende elementer ved udøvelsen af juridisk rådgivning. En juridisk rådgiver, der er ansat i et ansættelsesforhold, er således ikke bundet af hierarkiske instruktionsbeføjelser.

10 For det andet og som konsekvens heraf har sagsøgeren gjort gældende, at det ikke er nødvendigt at besvare Rettens andet spørgsmål. Subsidiært har sagsøgeren gjort gældende, at de faktiske omstændigheder, der lå til grund for kendelsen i de forenede sager EREF mod Kommissionen, nævnt i præmis 2 ovenfor, og Domstolens dom af 14. september 2010, Akzo Nobel Chemicals og Akcros Chemicals mod Kommission m.fl. (sag C-550/07 P, Sml. I, s. 8301), er i direkte modsætning til det foreliggende tilfælde. Det skal i denne henseende bemærkes, at Domstolen har lagt vægt på advokaternes økonomiske afhængighed af de virksomheder, der ansætter dem, såvel som advokaternes indflydelse, på grundlag af de stillinger, de besidder, på både deres arbejdsgivers aktiviteter og forretningsstrategier. I modsætning hertil begrænser de juridiske rådgiveres rolle sig i det foreliggende tilfælde udelukkende til at bistå med juridisk assistance i form af repræsentation i henhold til den procesfuldmagt, som sagsøgeren har givet.

11 Kommissionen har anført, at eksistensen af et ansættelsesforhold mellem sagsøgeren og de advokater, som har anlagt sagen, medfører, at det er åbenbart, at sagen bør afvises.

Rettens bemærkninger

12 Artikel 19, stk. 1, 3 og 4, i statutten for Domstolen, som finder anvendelse på Retten i medfør af nævnte statuts artikel 53, har følgende ordlyd:

»Medlemsstaterne såvel som Unionens institutioner repræsenteres for Domstolen af en befuldmægtiget, der udpeges for hver enkelt sag; den befuldmægtigede kan bistås af en rådgiver eller af en advokat.

[…]

Andre parter skal repræsenteres af en advokat.

Kun en advokat, der har beskikkelse i en medlemsstat eller i en anden stat, som er part i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, kan repræsentere eller bistå en part for Domstolen.«

13 Som det fremgår af artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 77/249/EØF af 22. marts 1977 om lettelser med henblik på den faktiske gennemførelse af advokaters frie udveksling af tjenesteydelser (EFT L 78, s. 17), som ændret ved bilag II til akten vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns,

Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union (EUT 2003 L 236, s. 257), udøves advokatvirksomhed af de personer, der har ret til at udøve virksomhed i Polen under betegnelsen juridisk rådgiver (Radca Prawny) eller advokat (Adwokat).

14 I henhold til artikel 21, stk. 1, i statutten for Domstolen anlægges sag ved Domstolen »ved indlevering af stævning til justitssekretæren. Stævningen skal angive sagsøgerens navn og bopæl, underskriverens stilling […]«.

15 I medfør af procesreglementets artikel 43, stk. 1, første afsnit, skal »[d]et originale eksemplar af ethvert processkrift […] underskrives af partens befuldmægtigede eller advokat«.

16 I medfør af fast retspraksis fremgår det af de bestemmelser, som er nævnt ovenfor i præmis 12, 14 og 15, og navnlig af, at der i artikel 19, stk. 3, i statutten for Domstolen anvendes udtrykket »repræsenteres«, at når en sag anlægges for Retten, er en »part« i nævnte artikels forstand ikke bemyndiget til selv at føre sin sag, men skal lade en anden person møde for sig, og denne person skal have møderet for en ret i en medlemsstat eller i en stat, som er part i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (jf. Rettens kendelse af 19.11.2009, sag T-94/07, EREF mod Kommissionen, ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 14 og den deri nævnte retspraksis).

17 Kravet om, at en anden person skal møde, er i overensstemmelse med den opfattelse af advokatens rolle, hvorefter denne betragtes som medvirkende i retsplejen, hvorved han i fuld uafhængighed og under varetagelse af det overordnede hensyn til retsplejen skal yde den juridiske bistand, som klienten har behov for. Denne opfattelse er i overensstemmelse med medlemsstaternes fælles retstraditioner og findes også i Unionens retsorden, således som det netop fremgår af artikel 19 i statutten

for Domstolen (kendelsen af 19.11.2009 i sagen EREF mod Kommissionen, nævnt i præmis 16 ovenfor, præmis 15).

18 I det foreliggende tilfælde skal det først bemærkes, at sagsøgerens henvisning til kravet om uafhængighed, som følger af faglige regler, der gælder for juridiske rådgivere, ikke i sig selv betyder, at H. Gruszecka og D. Pawłowska har ret til at repræsentere sagsøgeren ved Retten. Begrebet advokatens uafhængighed defineres nemlig ikke kun positivt ved henvisning til de fagetiske forpligtelser, men også negativt, dvs. ved henvisning til et manglende ansættelsesforhold (jf. i denne retning dommen i sagen Akzo Nobel Chemicals og Akcros Chemicals mod Kommissionen m.fl., nævnt i præmis 10 ovenfor, præmis 44 og 45, og kendelsen af 29.9.2010 i sagen EREF mod Kommissionen, nævnt i præmis 2 ovenfor, præmis 53).

19 Det må endvidere fastslås, at sagsøgeren har anført, at H. Gruszecka og D. Pawłowska står i et ansættelsesforhold til UKE. Sagsøgeren har hertil oplyst, at det er UKE's generaldirektør, som bestemmer »deres ansættelse, deres arbejdsbetingelser og ophøret af deres ansættelsesforhold«.

20 Endelig har UKE, stadig ifølge det, sagsøgeren selv har angivet, til opgave at tjene sin præsident i udøvelsen af de opgaver, han har fået pålagt.

21 Selv hvis det antages, at der kunne skabes en skarpere opdeling mellem UKE's præsident og UKE, og at der ikke var et formelt ansættelsesforhold mellem sagsøgeren og dennes juridiske rådgivere, gælder det ikke desto mindre, at de betingelser, der fremgår af den retspraksis, der er nævnt ovenfor i præmis 16 og 17, ikke er opfyldt i det foreliggende tilfælde. Tilstedeværelsen af et underordnelsesforhold hos UKE — uanset det alene gælder i forhold til generaldirektøren — når dettes eneste opgave består i

at bistå sagsøgeren, indebærer, at der foreligger en mindre grad af uafhængighed end den, som en juridisk rådgiver eller advokat, som udøver sin virksomhed i et eksternt firma, har i forhold til sin klient.

22 Denne konklusion berøres ikke af sagsøgerens henvisning til den polske lovgivning om juridisk rådgivning. Som det er blevet fremført ovenfor i præmis 18, er fagetiske forpligtelser ikke i sig selv nok til fastslå, at betingelsen om uafhængighed er opfyldt. I øvrigt skal bestemmelser om repræsentation af ikke-privilegerede parter for Retten i henhold til retspraksis så vidt muligt fortolkes uafhængigt og uden henvisning til national ret (kendelsen af 19.11.2009 i sagen EREF mod Kommissionen, nævnt i præmis 16 ovenfor, præmis 16).

23 Det følger af det ovenstående, at det ansættelsesforhold, der forbinder H. Gruszecka og D. Pawłowska med UKE, er til hinder for, at de kan repræsentere sagsøgeren for Retten.

24 Som følge af, at stævningen er undertegnet af H. Gruszecka og D. Pawłowska, er den foreliggende sag ikke anlagt i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3 og 4, og artikel 21, stk. 1, i statutten for Domstolen og procesreglementets artikel 43, stk. 1, første afsnit.

25 Det følger af det foregående, at søgsmålet bør afvises.

Sagens omkostninger

26 Ifølge procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgeren har tabt sagen, bør det i overensstemmelse med Kommissionens påstand pålægges denne at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

bestemmer

RETTEN (Syvende Afdeling):

1) Europa-Kommissionen frifindes.

2) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej betaler sagens omkostninger.

Således bestemt i Luxembourg den 23. maj 2011.

E. Coulon
Justitssekretær

A. Dittrich
Afdelingsformand